

komstbrev udstedt paa Beværtning. Den, der efter Lovens Ikrafttræden uafbrudt i 3 Aar ikke udøver sin Adkomst til Udskænkning af stærke Drikke, anses som havende frafaldet den. Den, der for Tiden beværter i Henhold til et reelt Kroprivilegium, beholder sin Ret hertil for sin egen og Enkes Livstid. — Den Ret, som i Henhold til Næringsloven maatte være tillagt Høkere til at skænke Øl og Brændevin til Fortæring paa Stedet, bortfalder. Vinhandlere, Brændevinsbrændere og Ølbryggere kunne ikke faa Ret til Udskænkning. — Loven er foreslaaet revideret efter 5 Aar.

Ved Sagens 1ste Behandling udtalte Indenrigsminister Berntsen, at da Rigsdagen selv har været med til at tage Initiativet til Ædruelighedskommissionen, og da Behandlingen af Forslaget ifjor ikke blev tilendebragt, fandt han, at det var korrekt af ham, at han havde fremsat Forslaget, saaledes som det forelaa i Fjor, for at Udvalget kunde fortsætte sit Arbejde med denne Sag. „Der vil da — fortsatte Ministeren — være Anledning for mig til nærmere at drøfte Forslaget og de Ændringer, der mulig maatte blive stillede til det, i Udvalget. Jeg føler mig staaende ret frit overfor dette Forhold; jeg har hverken været Medlem af Ædruelighedskommissionen eller af det Udvalg, der var nedsat i Fjor“, og „jeg forbeholder mig Frihed til nærmere at forhandle Lovforslagets Enkeltheder i Udvalget . . . „Jeg skal her kun berøre en enkelt Side af Sagen. I Fjor blev der anket over den Forskel, Lovforslaget satte mellem By og Land derved, at det i Byerne er Kommunalbestyrelserne, der faa Afgørelsen i deres Haand, medens man ude i Sognekommunerne kræver en Folkeafstemning. Jeg mener, at en saadan Afstemning er et uoget stort og ogsaa til Dels kostbart Apparat. Da vi nu have indført almindelig og lige kommunal Valgret saavel i Sognekommunerne som i Bykommunerne, tør jeg vel gaa ud fra, at de kommende Sogneraad ville blive et lige saa fuldt Udtryk som Byraadene for de Meninger, der herske indenfor Kommunens Beboere, og jeg mener derfor, at det vil være naturligest at lægge den samme Myndighed i Sogneraadenes Haand, som Lovforslaget tilstræber at lægge i Kommunalbestyrelsernes Haand“. „Jeg er — fortsatte Ministeren — paa det rene med, at Lovgivningsmagten vel ved forskellige Bestemmelser kan bidrage til det Formaalets Fremme at indskrænke Drikkeriet her i Landet og virke for Ædrueligheden, men paa den anden Side er jeg fuldstændig klar over, at det er utilstrækkeligt. Det virksomste Middel til at fremme Ædrueligheden er ikke strenge Lovbestemmelser, men det er et dygtigt Oplysningsarbejde i vort Folk, og dette foregaar dels gennem Afholdsbevægelsen og dels gennem de Institutioner, der særlig have til Hensigt moralsk at paavirke Befolkningen“ . . .